

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1636/2019
23.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступају Јован Ракић, адвокат из ... и Милан Штрбац, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., кога заступа Милош Лукић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора и недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3504/18 од 29.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3504/18 од 29.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7524/17 од 30.01.2018. године, одбијени су тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди: 1) да су ништави и без правног дејства уговор о краткорочној позајмици од 02.02.1998. године и његов анекс број 1. од 15.03.1999. године, а који су закључени између туженог првог реда ББ као зајмопримца и туженог другог реда ВВ као зајмодавца и то у делу у коме је између уговорних страна физичких лица уговорена камата преко 2% годишње, као и у делу у коме се у том анексу говори о другим давањима, осим и преко заиста позајмљеном и датом износу позајмице од 200.000 ДЕМ, 2) да је апсолутно ништав и без правног дејства уговор о зајму од 15.05.2000. године, закључен између туженог првог реда као зајмопримца и туженог другог реда као зајмодавца. 3) Усвојен је тужбени захтев и утврђено је да је ништав и без правног дејства споразум између првотуженог и туженог другог реда који је оверен код Општинског суда у Бачкој Паланци на дан 20.06.2000. године, под пословним бројем ../. и то у ½ дела у односу на непокретност која је уписана у књ. ул. бр. .. КО ... и то на парцели број .. површине 19а 3м² и на њој у природи изграђеној згради индустријској хали (што је сутековина тужиле и туженог првог реда), а одбијен је део захтева за утврђење да је ништав тај споразум у односу на другу половину описане некретнине на машине описане у спецификацији уговора о зајму, са свим алатима, канцеларијском опремом. 4) Одбијен је и захтев тужиле да се утврди да је у предмету Општинског суда у Бачкој Паланци И 88/05 недопуштено извршење на ½ дела непокретности која је била уписана у лист непокретности број .. КО ... сада лист непокретности .. КО ... -

град, саграђена на некадашњој парцели број .., сада број .., зграда индустријске делатности - индустријска производна хала, површине објекта 12а 56м². 5) Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3504/18 од 29.11.2018. године, жалбе су делимично усвојене и делимично одбијене и првостепена пресуда преиначена тако што је усвојен тужбени захтев и утврђено да су апсолутно ништави и без правног дејства уговор о краткорочној позајмици од 02.02.1998. године и његов анекс број 1 од 15.03.1999. године, а који су закључени између туженог првог реда као зајмопримца и туженог другог реда као зајмодавца и то у делу у коме између уговорних страна као физичких лица уговорена камата преко 2% годишње, као и у делу у коме се у том анексу говори о другим давањима, осим и преко заиста позајмљеног и датом износу позајмице од 200.000 ДЕМ, утврђено је да је апсолутно ништав и без правног дејства уговор о зајму од 15.05.2000. године, закључен између туженог првог реда као зајмопримца и туженог другог реда као зајмодавца у целости. Док је одбијен тужбени захтев у делу којим је тужила захтевала да се утврди да је ништав и без правног дејства споразум између туженог првог реда и туженог другог реда који је оверен код Општинског суда у Бачкој Паланци 20.06.2000. године, под пословним бројем ../.. и то у ½ дела у односу на непокретност која је уписана у зкњ. ул. бр. .. КО ... и то на парцели број .. површине 19а и 3м² и на њој у природи изграђеној згради индустријској хали што је сутековина тужиле и туженог првог реда. Првостепена пресуда потврђена је у преосталом побијеном делу - одбијајућем делу тужбеног захтева којим је тражено да се утврди ништавим споразум у односу на другу половину описане некретнине и на машине описане у спецификацији уговора о зајму са свим алатима, канцеларијском опремом и у делу којим је одбијен захтев да суд утврди да је у предмету Општинског суда у Бачкој Паланци И 88/05 недопуштено извршење на ½ дела непокретности која је била уписана у лист непокретности број .. КО ... сада лист непокретности .. КО ... - Град зграда саграђена на некадашњој парцели број .. сада број .., зграда индустријске делатности - индустријска производна хала површине објекта 12а и 56 м². Потврђено је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди и одбијени су захтеви странка за накнду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка (позивајући се на члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП).

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09). Према ставу 2. истог члана, ако је у поступцима из става 1. овог члана после ступања на снагу овог закона пресуда, односно решење којим се

окончава поступак укинуто и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона.

Парнични поступак у овој правној ствари започет је у време важења Закона о парничном поступку ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09) и на њега се примењују одредбе овог закона у смислу члана 506. став 1. ЗПП, јер је пресуда укидана решењем од 21.12.2011.године, што значи пре ступања на снагу важећег ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), због чега се на овај случај не може применити члан 403. став 2. тачка 2 важећег ЗПП.

Међутим, у погледу цензуса за изјављивање ревизије применом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављеног у „Службеном гласнику РС“, број 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба у овом спору ради утврђења ништавости уговора поднета је 25.06.2007.године, ради поништаја уговора. У тужби је била означена вредност предмета спора на 10.000,00 динара. Поднеском од 10.12.2007.године, тужиља је објективно преиначила тужбу (истицањем још једног тужбеног захтева уз постојећи), али није означена вредност предмета спора. Тужиља је поново објективно преиначила тужбу (истицањем још једног захтева, поред ранијих) поднеском од 04.12.2017.године, којим означава вредност предмета спора на 105.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на утврђење ништавости уговора, као неновчаног потраживања, у коме вредност предмета спора побијеног дела од 105.000,00 динара, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић